

NANNI BALESTRINI

De Onzichtbaren

voor Sergio

EERSTE DEEL

1

Het souterrain is een wirwar van gangen iedere twintig dertig meter verlicht door stoffige neonbuizen die aan lange rafelige kabels van het naakte cementen plafond neerhangen die diepe scheuren trekken zo lang het einde niet in zicht is en hier en daar zakt ze bolt op als onder een ontzaglijk gewicht dat van boven op haar drukt haar in- en neerdrukt elke vier vijf meter is ze gestut door dikke balken het hout is vermolmd en muf de grond bedekt door een dunne laag smerig water een weëige zoete lijkenlucht mengt zich daar met de schimmel- lucht en daar bij een splitsing of kruising van twee gangen kleine hopen zand en cement nat en vertrapt liggen achterge- bleven scheppen en ander roestig gereedschap de lucht is vochtig en uit de mond komen kleine dampwolkjes als men de walgelijke lucht inademt

het onregelmatige gestommel van de geluidloze rij vermengt zich met het eentonige gekletter van de kettingen klinkt hol als het over de natte houten vlonders gaat de schaduwen ver- lengen zich achter de voeten als ze de door neon verlichte plek naderen verdwijnen en verschijnen direct daarna weer voor- aan worden de schreden langer tasten zich vooruit men past op waar men de voet plaatst en op de kettingen om niet te hard naar voren of achteren te trekken en zoveel mogelijk de zelfde afstand tot de voorste of de achterste te houden en let er op om niet met de rechter schouder de glibberige natte muur aan te raken en links de horizontaal uitgestoken lopen

van de machinepistolen te ontwijken terwijl de kleine groep herhaaldelijk naar rechts en links en links en rechts afbuigt tot het de oriëntatie verloren heeft

dan beklimmen we een benauwde smalle halfdonkere trap met een lange balustrade hoge lastige treden getrek aan de ketenen dat pijn doet aan de polsen en aan het eind van de laatste trap het licht van een kleine deur waardoor we plotseling uitkomen op een tribune in een reusachtige verlichte zaal vol mensen die daar beneden druk in de weer zijn plotseling voel ik tegen mijn been een snuit die dreigend gromt zwarte wijd gesperde pupillen grote uitstekende ogen twee lange witte tanden vertrokken opgerolde rode lippen een gigantisch grote hond de zwarte glanzende vacht staat rechtop de gekromde rug de rechtop staande oren onophoudelijk bevend de carabinieri die hem aan de lijn houdt in zijn kogelvrije antiterrorisme veiligheidstenuë nieuwe stijl verroert zich niet

vanaf de plek waar we ons bevinden leidt een trap steil naar beneden in een zaal en van daar rijzen rondom dikke cilindrische metaalgrijs geschilderde ijzeren staven op tot het plafond de reusachtige kooi is vol met carabinieri in kogelvrije metaalgrijze veiligheidstenuës boven onder aan beide kanten met nog meer grote zwarte nerveus grommende honden de een na de ander doen de carabinieri ons de ketenen af maken de handboeien los van de rode pijnlijke polsen het verblindende flitslicht van de fotografen slaat ons in het gezicht honden nee jakhalzen ze rekken zich uit bukken zich verheffen zich op hun tenen een hectisch ballet heffen de armen strekken ze nog hoger met de mouwen van hun jacks die naar de ellebogen kruipen en nog hoger

we wrijven over onze rode polsen steken sigaretten op gaan de trappen een beetje op en af zwaaien naar de ouders gaan met z'n tweeën of drieën naast elkaar zitten en wisselen op zachte toon enkele zinnen uit de fotografen daar beneden gaan door de knieën zwaaien met de romp van links naar rechts gelijk slangenmensen in een circus buigen voorover naar de beesten

in de kooi proberen hun hoofd door de tralies te wurmen en de lange objectieven tussen de armen en benen van de carabinieri heen te schuiven die een roerloze muur vormen laten met bevende vingers de camera's op en neer dansen en knippen schieten felle flitsen op de gezichten in de kooi en dan vlamt in een hoek een nog feller licht op en begint het snorren van de televisiecamera's

ik neem plaats op de bovenste traprede en beneden zie ik de advocaten met de losjes om de schouders geworpen zwarte toga's rustig met elkaar kletsen in kleine groepjes achter de versleten houten tafels aan de rechterkant zetelt parallel aan de kooi opgesteld de rechtbank met de chagrijnige en bedachtzame president in het midden de rugleuning steekt hoog boven zijn hoofd uit daarnaast de andere rechter onderuitgezakt in een tweede stoel met een hoge leuning en rechts en links de mannen en vrouwen van de jury de gezichten bijna allemaal verborgen achter grote donkere brillen de tricolore sjerpen schuin over de fletse pulli's pofblouses met gesteven kragen in diverse grijstonen groenachtige blauwige gelige stropdassen en achterin rechts een beetje afzijdig het podium van het openbaar ministerie

boven de hoofden van de rechters vormen miljoenen steentjes een reusachtig stoffig en kleurloos mozaïek dat tot het plafond reikt en een verward tafereel uitbeeld van een furieus gevecht met links de kwade machten belichaamd door typisch gekromde in elkaar verstrengelde sinistere gedaantes overwegend in groen en violet en rechts de goede machten engelachtig etherisch harmonieus in licht blauw in het midden botsten ze op elkaar in een furieus gevecht maar de machten van het kwaad zijn al duidelijk verslagen en beginnen de terugtocht vervolgd door de onverbiddelijke machten van het goede daaronder pronkt in een vergulden ovaal de imposante gestalte van de geblinddoekte justitia in de ene hand het zwaard in de andere de weegschaal en nog meer naar beneden in serene letters het opschrift voor de wet is iedereen gelijk

links achter de politie-formatie zijn houten versperringen achter de versperringen zijn de plaatsen voor het publiek maar er is geen publiek want de ruimte voor het publiek is zo goed als leeg op enkele familieleden na moeder vader zus broer nicht oom schoonzus geen vriend geen kameraad omdat ze allemaal bang zijn omdat het gerechtsgebouw zich naar buiten toe als een oorlogstafereel presenteert stalen hekken en prikkeldraad politiekordons en carabinieri de ene afzetting na de ander en pantservoertuigen op de strategisch belangrijke punten terwijl andere pantservoertuigen onophoudelijk het gebouw omcirkelen en bij de ingang vervolgens ook honden en metaaldetectoren en fouilleringen verhoren kaartenbakken dreigementen waarschuwingen insinuaties en meer van dat alles

de kleine deur achter ons gaat opnieuw open en te midden van een andere groep politieagenten verschijnen boven aan de trap de vrouwen ook zij zijn geketend en hun handen geboid we springen allemaal op en lopen op hen af de kooi vult zich met vreugdekreten begroetingen gelach verschillende parfums ze hebben allemaal kakelbonte broeken aan lange rokken kleurrijke blouses halsdoeken ringen aan de vingers halskettingen broches armbanden hangertje aan de polsen grote bizarre oorbangers en haarspelden en te midden van deze warboel de carabinieri nerveus brullen ze bevelen de honden grommen dreigend en weer barst het flitslichten van de fotografen los de journalisten krabbelen heftisch in hun kladblokjes de weinige advocaten zwaaien met de armen en roepen begroetingen over de versperringen en meer geroep en groeten zijn het antwoord

de carabinieri nemen de een na de ander de kettingen af en maken de handboeien los de meisjes komen op ons af wij lopen naar ze toe de trap op en we verstrengelen omhelzen elkaar tot een mozaïek van omarmingen liefkozings kussen stemmen het enige wat ons nu interesseert is met elkaar te kunnen praten over zoveel dingen praten over alles praten eindelijk praten zo lang mogelijk praten elkaar te kunnen vasthouden voelen mannen en vrouwen alles om ons heen verdwijnt de rechtszaal de carabinieri de fotografen de honden de rechters alles aan de

andere kant van de tralies is ons vreemd geworden bestaat niet geschenken gaan over en weer amuletten prullaria alles wat men tot hier in de kooi kon meenemen we ruilen zelfs de kleding hemden pullovers halsdoeken sjaals

geklingel van een bel komt van de tafel van de rechters en de president begint gemelijk de waslijst van aanklachten op te lezen die en die worden er van beschuldigd en zo voorts en zo voorts dit en dat te hebben begaan en ga zo maar door en zo voorts in vereniging met alles haastig afgeraffeld met eentoni-ge stem die en die aangeklaagd dit en dat begaan te hebben en met alles er op en er aan hij mompelt verslikt zich in de haast in de woorden en dit en dat en gewapende bende criminele vereniging en alles er op en er aan men kan hem helemaal niet volgen haastig rondt hij af en dan volgen de preliminaire verweren en de advocaten brengen zonder enige overtuiging zuiver formaliteit de gebruikelijke nutteloze bezwaren naar voren en dan wordt de zitting geschorst de rechtbank trekt zich terug om zich op de bezwaren van de verdediging te beraden enkele minuten en reeds zijn ze terug en opnieuw geklingel om te verkondigen dat de bezwaren van de verdediging natuurlijk allemaal afgewezen zijn en weer geklingel en de zitting wordt geopend en de president verklaart de zitting voor geopend